

เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

เรื่อง การเก็บ ขن และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ.๒๕๖๖

เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

๙๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลปากน้ำ

อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ประกาศเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖

ตามที่ สภาเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ได้มีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ ในคราวประชุมสภาเทศบาล สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ และผู้ว่าราชการจังหวัดระโนง ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ และให้ นายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไปนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๗ วัน นับแต่วันประกาศ เป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๖

นายนิคม จุลเขต
นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำท่าเรือ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัตitechบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ^๑
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ยกเลิกเทศบัญญัตitechบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘

เหตุผล

โดยที่เทศบัญญัตitechบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว จึงมีข้อกำหนดที่ไม่ครอบคลุมหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกาศใช้ในภายหลัง ได้กำหนด หลักเกณฑ์ มาตรการ วิธีการ อายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม ในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขึ้นใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงยกเลิกเทศบัญญัตitechบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากไม่สามารถนำมาใช้บังคับในสถานการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไข เพิ่มเติม มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ และผู้ว่าราชการจังหวัด遑ลง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘

บรรดา率为บ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์อื่นใด ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามเทศบัญญัติ ที่ถูกยกเลิกโดยเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มี ระเบียบประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่ออกโดยเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็น สิ่งโสโคริก หรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่ระบบการรองรับ การขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“ส้วม” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับขับถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะ และให้หมายความ รวมถึง ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล

“ส้วมสาธารณะ” หมายความว่า ส้วมที่จัดไว้เพื่อให้บริการเป็นการทั่วไปในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งกรณี ที่มีการเก็บค่าบริการและไม่จัดเก็บค่าบริการ และให้หมายความรวมถึงส้วมที่จัดไว้เพื่อให้บริการภายในหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน

“ส้วมเคลื่อนที่” หมายความว่า ส้วมที่ติดตั้งในยานพาหนะหรือแพ

“สัมชั่วคราว” หมายความว่า สัมที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร และให้หมายความรวมถึงสัม ประกอบสำเร็จรูป

“การขนส่งปฏิกูล” หมายความว่า การสูบสิ่งปฏิกูลจากถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลหรือระบบกำจัด สิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ แล้วนำไปยังระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

“ถังเก็บกักสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า ถังหรือบ่อที่มีลักษณะมิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้เพื่อใช้เป็นที่ รองรับสิ่งปฏิกูลจากสัมภัก顿หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“การกำจัดสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า การบำบัด การปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิกูล ให้ปราศจากมลภาวะ สภาพอันน่ารังเกียจ หรือการก่อให้เกิดโรค เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือทำลาย

“ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่” หมายความว่า กระบวนการกำจัดสิ่งปฏิกูลสำหรับอาคารประเภทต่าง ๆ เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน โรงพยาบาล โรงแรมหรือกลุ่มอาคาร

“ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม” หมายความว่า กระบวนการกำจัดสิ่งปฏิกูลที่รวมรวมจากระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ สัมภัก顿ที่ หรือจากสถานที่ต่าง ๆ มากำจัดรวม

“กากรตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากระดูก หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากระดูก หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่หมายความรวมถึง

(๑) มูลฝอยติดเชื้อ

(๒) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และ

(๓) สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียหั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสีย จากวัตถุดิน ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิต เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้

“น้ำซะมูลฝอย” หมายความว่า ของเหลวที่ไหลซึ่งผ่านหรือของเหลวที่ออกมากจากมูลฝอยทั่วไป ซึ่งอาจประกอบด้วยสารละลายหรือสารแขวนลอยผสมอยู่

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อยู่ อาศัยไม่ว่าเวลาลงวันหรือกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว และไม่ว่าจะใช้ประกอบ ธุรกิจ หรือการค้าขายได้ ๆ ร่วมด้วยหรือไม่ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกินยี่สิบลิตร

“แหล่งอื่นนอกจากอาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า สถานที่ อาคาร บ้านเรือน หรือสิ่งอื่นใดที่ ก่อให้เกิดมูลฝอย นอกจกอาคารอยู่อาศัย

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย สำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอย” หมายความว่า ประชาชนและเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอย

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำท่าเรือ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสาธารณสุข

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำท่าเรือเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจจัดการระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ การเก็บ ขن และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไปในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของเทศบาล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือราชการ ส่วนท้องถิ่น อื่น รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการหรือทำร่วมกับเทศบาลได้

สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไปที่จัดเก็บได้ เทศบาลหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่น อื่น รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ซึ่งดำเนินการจัดเก็บย่อมมี อำนาจหน้าที่ดำเนินการใช้หรือหาประโยชน์ได้ตามข้อตกลงที่ทำไว้ระหว่างกัน

การจัดการของเสียอันตรายและของเสียไม่อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ให้เป็นไป ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ในกรณีที่มีของเสียอันตรายหรือของเสียไม่อันตรายปนอยู่กับมูลฝอย ที่เทศบาล จัดเก็บให้เทศบาลหรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่น อื่น รวมทั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัด หรือ เอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมาดำเนินการ ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงานต่อไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน นั้นยังไม่ได้ดำเนินการให้เทศบาล หรือหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่น อื่น รวมทั้งองค์กร บริหารส่วน จังหวัดหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้จัดเก็บดำเนินการกับมูลฝอยนั้นตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒

การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ส่วนที่ ๑

การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๗ ให้เทศบาลจัดให้มีภาระรองรับมูลฝอยไว้ในที่สาธารณะและสถานสาธารณูป ให้เพียงพอ และเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาระรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่เอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ จัดให้มีภาระรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง

เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอย ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอยอย่างน้อยเป็นมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย เทศบาลอาจกำหนดให้มีการคัดแยกมูลฝอยอินทรีย์หรือมูลฝอยประเภทอื่นออกจากมูลฝอยทั่วไป ก็ได้

ข้อ ๘ ถุงหรือภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถุงสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องเป็นถุงพลาสติกหรือถุงที่ทำจากวัสดุอื่นที่มีความเหนียว ทนทาน ไม่นิ่กขาดง่าย ไม่ร้าวซึม ขนาดเหมาะสม และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก

(๒) ภาชนะสำหรับบรรจุมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ต้องทำจากวัสดุที่ทำ ความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกและง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

ภาชนะรองรับมูลฝอยตามข้อ ๗ วรรคแรก และวรรคสอง ให้ระบุข้อความที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นมูลฝอยประเภทใด โดยมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ทั้งนี้โดยมีสีเฉพาะสำหรับภาชนะรองรับมูลฝอยแต่ละประเภท ดังนี้

(๑) สีน้ำเงิน สำหรับมูลฝอยทั่วไป

(๒) สีเขียว สำหรับมูลฝอยอินทรีย์

(๓) สีเหลือง สำหรับมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่

(๔) สีส้ม สำหรับมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

เพื่อความปลอดภัยอาจจัดภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่งให้มีลักษณะไปร่วมสีได้

ข้อ ๙ ให้ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอย บรรจุมูลฝอยทั่วไปหรือมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ในถุงหรือภาชนะ บรรจุสำหรับบรรจุมูลฝอย ในกรณีบรรจุในถุงต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสม และมัดหรือปิดปากถุงให้แน่น เพื่อป้องกันการหล่นของมูลฝอยดังกล่าว กรณีบรรจุในภาชนะบรรจุต้องบรรจุในปริมาณที่เหมาะสมและ มีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก หรือโรงแรมที่มี จำนวนห้องพักตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าสี่พันตารางเมตรขึ้นไป หรือเจ้าของ หรือ

ผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใด ๆ ที่มี ปริมาณมูลฝอยทั่วไปตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรต่อวัน จัดให้มีที่พักรวบรวมมูลฝอยทั่วไป ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไป และมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ที่ เป็นไปตามข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ หรือข้อ ๑๘ ตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๖ ที่พักรวบรวมมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับ มูลฝอย ทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ตามข้อ ๑๖ ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) มีพื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า ทำด้วย วัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีร่างหรือห้องบาน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อร่วบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่ กฏหมาย กำหนด

(๔) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวบรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ ชัดเจน ว่า “ที่พักรวบรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการติดตั้งฉาบความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวบรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป และ อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนด

ข้อ ๑๗ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่สำหรับสถานที่ตามข้อ ๑๐ และ สำหรับที่สาธารณณะและสถานสาธารณณะ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีฝาปิดมิดชิด สามารถ ป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ ขนาดเหมาะสม สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก และง่ายต่อการถ่าย และ เทมูลฝอย

(๒) มีข้อความ “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณี และมีขนาดและสี ของ ข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๑๘ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งมีปริมาตร ตั้งแต่ ส่องลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะ นำโรค ได้ สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอย และสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย มีระบบรวบรวมและป้องกัน น้ำซึมมูล ฝอยไหลปนเปื้อนสุสิ่งแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณ ที่ เหมาะสม สะดวกต่อการขนย้ายและไม่เกิดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบ มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีร่างหรือห้องบาน้ำทึ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อร่วบรวมน้ำเสียไปจัดการ ตามที่กฏหมายกำหนด และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหาร ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ได้ถ่าย เท ทั้งมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ นอกจากถ่าย เท ทิ้ง ใน
ภาชนะรองรับมูลฝอยที่เทศบาลจัดไว้ให้

ข้อ ๑๕ ให้เทศบาลประกาศกำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป ให้
ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบ

ในการนี้มีเหตุผลความจำเป็นทำให้ไม่สามารถเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปตามประกาศในวรรคหนึ่งได้
ให้แจ้งผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยทราบล่วงหน้าโดยวิธีหนึ่งวิธีใดภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๖ การเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปให้บรรจุไว้ในอุปกรณ์หรือยานพาหนะซึ่งกันน้ำและปิด^๑
อย่างมิดชิด รวมทั้งจัดการป้องกันไม่ให้มูลฝอยทั่วไป น้ำ หรือสิ่งอื่นอันเกิดจากมูลฝอยทั่วไปตกหล่นร่วงไหหลอก
จากอุปกรณ์หรือยานพาหนะนั้น และต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว โดยระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบ
ต่อการจราจร สุขภาพ อนามัย หรือคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปจัดให้มีสถานที่คัดแยกมูลฝอย ต้องดำเนินการ
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพื้นที่เฉพาะ มีขนาดเพียงพอ เหมาะสม สามารถรองรับมูลฝอยที่จะนำเข้ามาคัดแยกได้ มีการ
รักษาบริเวณโดยรอบให้สะอาดและเป็นระเบียบอยู่เสมอ

(๒) มีแสงสว่างเพียงพอสามารถมองเห็นวัตถุต่าง ๆ ได้ชัดเจน

(๓) มีการระบายน้ำอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๔) จัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม อ่างล้างมือที่สะอาด เพียงพอ สำหรับใช้งานและชำระล้างร่างกาย

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการป้องกันผุนละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือน หรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุ
ชำรุด หรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย และมีการบำรุงรักษาให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา

(๘) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และน้ำทึ้งที่ระบายนอกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน
คุณภาพน้ำทึ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ในกรณีวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนดำเนินการคัดแยกมูลฝอย
ในลักษณะที่ไม่เป็นการค้าหรือ แสวงหากำไร ต้องแจ้งเทศบาลที่วิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มชุมชนนั้นตั้งอยู่ และ^๒
ให้เทศบาลกำกับดูแลการ ดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๘ ผู้ดำเนินการเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการ เก็บ
รวบรวมและคัดแยกมูลฝอย และขนมูลฝอย โดยต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม
สำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์
และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตาม
วรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับความรู้ด้านสุขอนามัยและ ความปลอดภัยในการ
ทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิด มูลฝอย
ทึ้งสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสีย
ที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมาย ว่าด้วย
โรงงานจะปนกับมูลฝอยทั่วไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ ผู้ดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไป ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) แยกขnmูลฝอยและขตามวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บและขnmูลฝอย ที่เทศบาล กำหนดตามข้อ ๑๕

(๒) จัดให้มีมาตรการควบคุมกำกับการขnmูลฝอยเพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งมูลฝอย

(๓) ใช้ยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไปที่มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๑ และต้องดูแลยานพาหนะ ดังกล่าวที่ใช้ในการขnmูลฝอยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) มีการล้างทำความสะอาดยานพาหนะและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการขnmูลฝอยเป็นประจำ ทุกวัน โดยสถานที่ล้างทำความสะอาดดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ทนทาน มีความลาดเอียง น้ำไม่ท่วมขัง ทำความสะอาดง่าย มีรยางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อรับรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และมีการป้องกันเหตุร้ายๆและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

(ข) จัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไป มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ และมี การดูแล ทำความสะอาดบริเวณดังกล่าวเป็นประจำ

ข้อ ๒๑ ยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยทั่วไปมีความแข็งแรง ทนทาน ไม่ร้าวซึม มีลักษณะปกปิด ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาด ระดับตัวถังไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ในขณะขถ่ายมูลฝอยทั่วไป

(๒) มีการป้องกันหรือติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยทั่วไป เพื่อมิให้ร้าวไหลตลอดการ ปฏิบัติงาน และสามารถนำน้ำเสียจากมูลฝอยทั่วไปไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และเปิดให้สัญญาณตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับมอบจากเทศบาลให้เป็นผู้ดำเนินการเก็บขยะหรือกำจัด มูลฝอยทั่วไปแทนภายใต้การดูแลของเทศบาล ให้บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นแสดงชื่อเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะ ขnmูลฝอยทั่วไป พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น ไว้ที่ยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไป ในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ในการเก็บ ขยะ หรือกำจัด มูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงชื่อ และเลขที่ใบอนุญาตของผู้ได้รับใบอนุญาตด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไป พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น ไว้ที่ยานพาหนะขnmูลฝอยทั่วไป ในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่มีความจำเป็น ผู้ดำเนินการขnmูลฝอยทั่วไป อาจจัดให้มีสถานีขถ่าย มูลฝอยทั่วไป ก็ได้ สถานีขถ่ายมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารที่มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน และมีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยทั่วไปที่ต้องพกพาการขถ่าย

(๒) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ผุ่นละออง กลืน เสียง ความสั่นสะเทือนหรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุร้ายๆหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีระบบรวมและบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งที่ระบายนอกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานคุณภาพน้ำทึ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ ๒ การกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้คัดแยกมูลฝอยที่จัดเก็บได้ออกเป็นมูลฝอยที่ย่อยสลายง่าย มูลฝอยที่ย่อยสลายยาก และมูลฝอยที่ไม่ย่อยสลาย ก่อนนำไปกำจัด ทั้งนี้ การกำจัดให้ทำ ตามความเหมาะสมกับลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติของมูลฝอยนั้น หรือสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ในการดำเนินการตามวรคหนึ่ง ให้เทศบาลส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชน มีส่วนร่วม และสามารถพึ่งพาตนเองในการกำจัดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด

ข้อ ๒๔ ผู้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยทั่วไป ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไป และจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปตามวรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๕ การกำจัดมูลฝอยทั่วไปต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดมูลฝอยทั่วไปด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ โดยให้ศึกษาความ เหมาะสม และความเป็นไปได้ก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกำกับการ ดำเนินงานกำจัด มูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอย เพื่อป้องกันไม่ให้ส่งผลกระทบ ต่อสุขภาพของ ประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) ไม่นำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจาก วัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสีย อันตรายตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน มูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน มากำจัด ร่วมกับมูลฝอย ทั่วไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๖ การกำจัดมูลฝอยทั่วไป ให้ดำเนินการตามวิธีหนึ่งวิธีใด หรือหลายวิธีดังต่อไปนี้

- (๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล
- (๒) การเผาในเตาเผา

- (๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก้าชซีวภาพ
- (๔) การกำจัดด้วยพลังงานความร้อน
- (๕) การแปรสภาพเป็นเชื้อเพลิงหรือพลังงาน
- (๖) การกำจัดแบบสมมพาน
- (๗) วิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๗ การดำเนินการกำจัดมูลฝอยตามข้อ ๒๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓ การเก็บ ชน และกำจัดสิ่งปฏิกูล

ส่วนที่ ๑ การเก็บและชนสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๒๘ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูล ต้องชนสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีيانพาหนะชนสิ่งปฏิกูลและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๐ ที่มีจำนวนเพียงพอ กับการให้บริการ

(๒) ดำเนินการสูบสิ่งปฏิกูลในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยต้องมีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะที่ทำ การสูบสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนผู้ที่พักอาศัยในอาคารหรือสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ

(๓) ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้สูบสิ่งปฏิกูลหลังจากสูบสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้วโดยการสูบ น้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบ และทำความสะอาดท่อหรือสายสูบด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูล ด้วยน้ำยาจากเขือ

(๔) ในกรณีที่มีสิ่งปฏิกูลตกหล่นหรือร้าวไหล ให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาจากเขือแล้วทำความสะอาด สะอาดด้วยน้ำ

(๕) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมและมีสภาพพร้อมใช้งานสำหรับผู้ปฏิบัติงานสูบและชนสิ่งปฏิกูล รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูล

(๖) ผู้ปฏิบัติงานสูบและชนสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปากปิดจมูกและ สวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนาและรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็งทุกครั้ง หลังการปฏิบัติงาน

(๗) ต้องทำความสะอาดด้วยยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูลหลังจากที่ออกปฏิบัติงานอย่างน้อยวันละ หนึ่งครั้ง น้ำเสียที่เกิดจากการทำความสะอาดต้องเข้าสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสีย หรือบ่อชีมโดยบ่อชีม ต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำธรรมชาติไม่น้อยกว่าสิบเมตร

- (๔) ต้องจัดให้มีสถานที่เฉพาะที่มีขนาดกว้างขวางเพียงพอสำหรับจอดเก็บยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูล
(๕) ห้ามน้ำยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูลไปใช้ในกิจกรรมอื่น และห้ามน้ำสิ่งปฏิกูลไปพิงในที่สาธารณะ
(๖) ดำเนินการอื่นใดตามกฎกระทรวงและตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๙ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่สูบและขับสิ่งปฏิกูลได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๐ ยานพาหนะสำหรับชนสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีฝาเปิดและปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้ มิดชิด ไม่ร่วงซึมและปองกันกลิ่น สัตว์ แมลง หรือพาหนะนำโรคได้
(๒) ท่อหรือสายที่ใช้สูบสิ่งปฏิกูลต้องไม่ร่วงซึม
(๓) มีอุปกรณ์สูบสิ่งปฏิกูลที่สามารถสูบตatkอนหนักได้ และมีมาตรฐานวัดสิ่งปฏิกูลที่อยู่ในสภาพ ที่ใช้การได้ดี

(๔) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูล เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาดและน้ำยาฆ่าเชื้อ

(๕) บนตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีข้อความว่า “ใช้เฉพาะชนสิ่งปฏิกูล” โดยสามารถมองเห็น ได้ชัดเจนจากภายนอกยานพาหนะ

ในกรณีที่การขนสิ่งปฏิกูลดำเนินการโดยเทศบาล ให้แสดงชื่อ “เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ” ด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่การขนสิ่งปฏิกูลดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเทศบาลภายใต้การควบคุมดูแล ของเทศบาล ให้แสดงชื่อ “เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด” ด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล พร้อมด้วยข้อความระบุชื่อ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย โดยอยู่ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ในกรณีที่การขนสิ่งปฏิกูลดำเนินการโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากเทศบาลให้แสดงรหัสหรือ หมายเลขทะเบียนใบอนุญาตพร้อมด้วยข้อความระบุชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของนิติบุคคลที่ได้รับ ใบอนุญาต หรือเจ้าของกิจการด้วยตัวหนังสือขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ ด้านข้างทั้งสองด้าน ของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล ในตำแหน่งที่บุคคลทั่วไปสามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยตัวอักษรต้องมีความสูง ไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตจากการการส่วนท้องถิ่นหลายแห่งให้แสดงเฉพาะหมายเลข ทะเบียนใบอนุญาตฉบับแรกและให้เก็บสำเนาหลักฐานใบอนุญาตฉบับอื่นไว้ในยานพาหนะชนสิ่งปฏิกูล เพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๓๑ ในการเก็บ ชน สิ่งปฏิกูล ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒ การกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๒ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบ่งเป็นสองระบบ ได้แก่

- (๑) ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่
- (๒) ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลรวม

ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามวาระหนึ่ง ต้องมีประเภท ขนาด ระยะเวลาในการสูบากตະกอนและ วิธีการ ระบายน้ำทึ้งที่ได้มาตรฐาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๓ ในการระบายน้ำทึ้งและการตະกอนที่ผ่านระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้ว น้ำทึ้งและการ ตະกอน ต้องมีปริมาณไจ่หนอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia coli) ไม่เกินปริมาณที่รัฐมนตรี โดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

วิธีการเก็บตัวอย่างและการตรวจหาไจ่หนอนพยาธิและแบคทีเรียอีโคไล (Escherichia coli) ในน้ำทึ้ง และการตະกอนตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๔ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลได้รับ การตรวจสุขภาพประจำปี และได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกรมอนามัยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๕ ผู้มีหน้าที่จัดการสิ่งปฏิกูลต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมสำหรับ ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูล และจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการ ปฏิบัติงาน และตรวจตราควบคุมให้มีการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว รวมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นติดตั้งไว้ในบริเวณหรือสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๖ ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อผ้ามิดชิด ถุงมือยางหนา ผ้าปิดปาก ปิดจมูก และสวมรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็ง รวมทั้งต้องทำความสะอาดถุงมือยางหนาและรองเท้าพื้นยางหุ้มแข็ง ทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

หมวด ๔ ใบอนุญาต

ข้อ ๓๗ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด หรือห้าประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป โดยที่เป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามวาระหนึ่งให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไปให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

ใบอนุญาต

(๒) ใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไปให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

(๓) ใบอนุญาตการหาประโยชน์จากการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออก
ใบอนุญาต

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวาระหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย การสาธารณสุข
แล้ว

ข้อ ๓๙ ผู้ได้ประسังค์จะขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓๗ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่ กำหนดไว้
ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารแสดงตนที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐของผู้ขอรับ ใบอนุญาต

(๒) สำเนาเอกสารลิขิธของสถานประกอบกิจการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)

(๓) หนังสือยินยอมรับกำจัดจากสถานประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป (กรณีส่งไป
กำจัดที่อื่น)

(๔) หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๕) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่กฎหมายกำหนด)

(๖) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๗) หลักฐานอื่นที่จำเป็นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๓๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจ ความ
ถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ หรือเงื่อนไขตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับความไม่ถูกต้องหรือความไม่
สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่
จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบ
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอ
อนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนด ในเทศ
บัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวาระสอง ให้ขยายเวลาออกใบได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมี
หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวาระ สอง
หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๐ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง การอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๔๑ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับเสีย^๑
ค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ที่ยื่นขอ
ต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวาระหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป และได้มายื่น

ขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมเสียค่าธรรมเนียมภายนอกในการกำหนดหักสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว ให้ถือว่าได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตภายนอกในระยะเวลาที่กำหนด และการประกอบกิจการในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหักสิบวันต้องดำเนินการขอใบอนุญาตใหม่

ข้อ ๔๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้やすいสถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายนอกในสิบท้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๔๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำการผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้やすい ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับ ใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วเวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕ ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๔๙ ให้เทศบาลเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามอัตราที่กำหนดในบัญชี อัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๙ บรรดาค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาล

ข้อ ๕๐ ผู้กระทำความผิดต้องระหว่างโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๑ บรรดาใบอนุญาตที่ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น ๆ จะสิ้นอายุ

ข้อ ๕๒ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๘ และอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายนิคม จุลเขต)
นายกเทศมนตรีตำบลปากน้ำท่าเรือ

เห็นชอบ

(นายบุญชัย สมใจ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดคนอง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ
เรื่อง การเก็บ ชน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)	
๑	ค่าเก็บและขั้นชั้นมูลฝอยทั่วไป		
	ก. ค่าเก็บและขั้นชั้นมูลฝอยทั่วไป ประจำเดือน ที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร		
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร	เดือนละ	๗๐
	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร	เดือนละ	๑๙๐
	- วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร	เดือนละ	๑๕๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	เดือนละ	๓๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร	เดือนละ	๔๕๐
	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร	เดือนละ	๖๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	เดือนละ	๗๕๐
	ข. ค่าเก็บและขั้นชั้นมูลฝอยทั่วไป ประจำเดือน ที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร		
	- วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑,๐๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ไม่เกิน ๒ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๑,๕๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒ ลูกบาศก์เมตร	เดือนละ	๒,๐๐๐
	ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษลูกบาศก์เมตร		
	ค. ค่าเก็บและขั้นชั้นมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่ง ๆ		
	- ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ครั้งละ	๑๕๐
	- เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
	ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษลูกบาศก์เมตร		

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ**
เรื่อง การเก็บ ชน และกำจัดลิงป่าสัตว์และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภท	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๒	ค่าเก็บและชนลิงป่าสัตว์ ค่าเก็บและชนลิงป่าสัตว์ ครั้งหนึ่ง ๆ คิดในอัตรา ลูกบาศก์เมตรละ และลูกบาศก์เมตรละต่อๆ ไป - เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร - เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	ลูกบาศก์เมตรละ ๓๐๐ คิดเป็น ๑๕๐ คิดเป็น ๓๐๐
๓	ค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตดำเนินกิจกรรมตามเทศบัญญัติ ข้อ ๓๗/ โดย ^๑ ทำเป็นธุรกิจ หรือได้ประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ๑) รับทำการเก็บ และชนลิงป่าสัตว์หรือมูลฝอยทั่วไป ๒) รับทำการกำจัดลิงป่าสัตว์หรือมูลฝอยทั่วไป	ฉบับละ ๕,๐๐๐ ฉบับละ ๓/,๕๐๐